QURAN (FINNISH)

6 - AL-ANÃ• AM (Karjan suura)

1. Ylistys ja kunnia Jumalalle, joka on luonut taivaat ja maan, sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt pimeyden ja valon. Kuitenkin asettavat uskottomat muitakin Herransa rinnalle.

2. HÃ¤nhÃ¤n loi teidÃ¤t savesta; ja HÃ¤n myÃ¶s rajoitti aikanne. HÃ¤nen vallassaan ovat aikojen Ã¤Ã¤ret. Sittenkin te epÃ¤ilette.

3. Niin, HÃ¤n on Jumala taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ salaatte ja mitÃ¤ ilmaisette, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ mitÃ¤ ansaitsette.

4. EikÃ¤ yksikÃ¤Ã¤n heidÃ¤n Herransa tunnusmerkeistÃ¤ saavuta heitÃ¤ niin, etteivÃ¤t he kÃ¤Ã¤ntyisi siitÃ¤ pois.

5. Ovathan he vÃ¤Ã¤ristelleet totuuden sen tullessa heidÃ¤n luoksensa, mutta pian on heille tuleva sanoma siitÃ¤, mitÃ¤ he ovat pilkkanaan pitÃ¤neet.

6. EivÃ¤tkÃ¶ he sitten nÃ¤e, kuinka monet sukupolvet, joiden Me olimme sallinut juurtua maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ lujemmin kuin teidÃ¤n, Me olemme hÃ¤vittÃ¤nyt ennen heitÃ¤? Olemme kaatanut taivaasta heidÃ¤n ylitseen runsaita sateita ja antanut jokien virrata heidÃ¤n alangoillaan, mutta sitten hÃ¤vitimme heidÃ¤t heidÃ¤n syntiensÃ¤ tÃ¤hden ja annoimme toisen sukupolven nousta heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤.

7. Vaikka olisimme lÃ¤hettÃ¤nyt sinulle, Muhammed, Kirjoituksen paperilla, ja vaikka he olisivat saaneet sitÃ¤ kÃ¤sin kosketella, niin olisivat he, uskottomat, kuitenkin sanoneet: Â»TÃ¤mÃ¤ ei ole muuta kuin ilmeistÃ¤ noituutta.Â»

8. Sanovathan he. Â»Miksi ei enkeliÃ¤ ole lÃ¤hetetty heidÃ¤n luoksensa?Â» Mutta jos olisimme lÃ¤hettÃ¤nyt enkelin, olisi asiassa tuomiokin tapahtunut, eikÃ¤ olisi jÃ¤tetty heille enempÃ¤Ã¤ harkinta-aikaa.

9. Ja jos olisimme kÃ¤yttÃ¤nyt enkeliÃ¤ sanansaattajana, niin olisimme kuitenkin pukenut hÃ¤net ihmishahmoon ja siten pannut alttiiksi samoille epÃ¤ilyksille, joita heillÃ¤ nyt on.

10. Onhan pilkattu (Jumalan)lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤kin ennen Sinua, mutta sitten onkin se, mistÃ¤ he pilkkaa tekivÃ¤t, kohdannut ilkkujat.

11. Sano:Â»Vaeltakaa ympÃ¤ri maata ja nÃ¤hkÃ¤Ã¤, minkÃ¤ lopun saivat ne, jotka pitivÃ¤t totuutta valheena!Â»

12. Sano:Â»Kenelle kuulu kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤?Â».Vastaa:Â»JumalalleÂ». Laupeuden hoidon on HÃ¤n pidÃ¤ttÃ¤nyt itselleen; HÃ¤n on totisesti kokoava teidÃ¤t yhteen ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, siitÃ¤ ei ole epÃ¤ilystÃ¤kÃ¤Ã¤n. Mutta ne, jotka sielunsa turmelevat, eivÃ¤t usko.

13. Kaikki, mikÃ¤ on olemassa yÃ¶llÃ¤ ja pÃ¤ivÃ¤llÃ¤, kuuluu HÃ¤nelle; HÃ¤n on kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

14. Sano:Â»Valitsisinko suojelijakseni jonkun muun kuin Jumalan, taivaitten ja maan Luojan, hÃ¤net,joka ravitsee eikÃ¤ itse ravintoa nauti?Â» Sano:Â»Minut on totisesti mÃ¤Ã¤rÃ¤tty ensimmÃ¤iseksi, joka HÃ¤nen tahtoonsa alistuu. Ã„lÃ¤ kuulu epÃ¤jumalien palvelijoihin.Â»

15. Sano:Â» Jos uhmailen Herraani, saan pelÃ¤tÃ¤ rangaistuspÃ¤ivÃ¤n tuskaa.Â»

16. HÃ¤net, jonka ohi rangaistus kÃ¤y sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, on Herra todella armahtanut; tÃ¤mÃ¤ on ilmeinen onni.

17. Ja jos Jumala saattaa kohtalosi kovaksi, ei ole ketÃ¤Ã¤n paitsi HÃ¤n itse, joka sen lievittÃ¤isi, mutta jos HÃ¤n vuodattaa ylitsesi hyvyyttÃ¤, (ken voisi sen pilata, kun) HÃ¤nellÃ¤ on kaikki vallassaan.

18. HÃ¤n on kaikkivoipa orjiensa valtias; HÃ¤n on viisas, kaikki tietÃ¤vÃ¤.

19. Sano:Â» MikÃ¤ olisi painavin todistus?Â» Sano:Â» Jumala on todistaja minun ja teidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤nne, ja minulle on tÃ¤mÃ¤ Koraani ilmestyksenÃ¤ annettu, jotta minÃ¤ sen kautta varoittaisin teitÃ¤ ja jokaista, jonka se saavuttaa. Todistaisitteko silloin todellakin, ettÃ¤ on muitakin jumalia kuin Jumala?Â» Sano: Â»Sellaista en todista.Â» Sano: Â»HÃ¤n on ainoa Jumala, enkÃ¤ totisesti vastaa siitÃ¤, mitÃ¤ te HÃ¤nen rinnalleen olette keksineet.Â»

20. Ne, joille Me olemme antanut PyhÃ¤n Kirjoituksen, tuntevat hÃ¤net (Muhammedin) yhtÃ¤ hyvin kuin omat poikansa, mutta ne, jotka turmelevat sielunsa, eivÃ¤t usko.

21. Kuka tekee suurempaa vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ kuin se, joka sepittÃ¤Ã¤ valhetta Jumalasta tai vÃ¤Ã¤ristelee HÃ¤nen tunnusmerkkinsÃ¤ valheeksi? Totisesti ei vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille tule hyvin kÃ¤ymÃ¤Ã¤n.

22. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin Me kokoamme heidÃ¤t kaikki yhteen, sanomme Me niille, jotka asettavat muita Jumalan rinnalle: Â»MissÃ¤ ovat nyt ne Jumalan vertaiset, joilla olette uskotelleet?Â»

23. EivÃ¤tkÃ¤ he silloin keksi muuta puolustusta kuin sanovat: Â»Jumalan, Herramme nimeen, me emme ole epÃ¤jumalia HÃ¤nen rinnalleen asettaneet.Â»

24. Katso, kuinka he sotkeutuvat valheisiinsa, ja kuinka kaikki, mitÃ¤ he ovat sepittÃ¤neet, luhistuen pettÃ¤Ã¤ heidÃ¤t!

25. HeidÃ¤n joukossaan on sellaisiakin, jotka sinua kuuntelevat, mutta Me olemme verholla peittÃ¤neet heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤, niin etteivÃ¤t he voi ymmÃ¤rtÃ¤Ã¤ sitÃ¤ (Koraania) ja heidÃ¤n korvansa ovat tukitut, ja vaikka he nÃ¤kisivÃ¤t mitÃ¤ tunnusmerkkejÃ¤, eivÃ¤t he usko niihin, niin ettÃ¤ uskottomat tullessaan luoksesi vÃ¤ittelemÃ¤Ã¤n kanssasi sanovat: Â»NÃ¤mÃ¤ ovat vain niitÃ¤ entisten ihmisten juttuja.Â»

26. He estelevÃ¤t muita totuuteen pyrkijÃ¶itÃ¤ ja itse karttavat sitÃ¤, mutta he turmelevat vain itsensÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ sitÃ¤ tajua.

27. Jospa voisit nÃ¤hdÃ¤, kun heidÃ¤t asetetaan tulen eteen ja he sanovat: Â»Voi, ettÃ¤ voisimme palata takaisin! Silloin emme vÃ¤ittÃ¤isi Herramme tunnusmerkkejÃ¤ valheeksi, vaan kuuluisimme oikeauskoisiin!Â»

28. Heille kirkastetaan se, minkÃ¤ he ennen salasivat, mutta vaikka he saisivatkin palata, kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t he kuitenkin siihen, mikÃ¤ on heiltÃ¤ kielletty; totisesti he ovat valehtelijoita.

29. Sanovatpa he: Â»Ei ole muuta kuin tÃ¤mÃ¤ nykyinen elÃ¤mÃ¤mme eikÃ¤ meitÃ¤ herÃ¤tetÃ¤ kuolleista.Â»

30. Jospa voisit nÃ¤hdÃ¤, kun heidÃ¤t asetetaan Herransa eteen! HÃ¤n on sanova: Â»EikÃ¶ tÃ¤mÃ¤ ole totinen todellisuus?Â» He vastaavat: Â»On, Herramme nimessÃ¤!Â» HÃ¤n on jatkava: Â»Maistakaa siis rangaistusta, koska ette uskoneet!Â»

31. Kadotuksen omia ovat todella ne, jotka pitÃ¤vÃ¤t Jumalan kohtaamista valheena, kunnes se hetki heidÃ¤t yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ ja he puhkeavat sanomaan: Â»Voi meitÃ¤ laiminlyÃ¶ntimme tÃ¤hden!Â» He saavat kantaa taakkansa selÃ¤ssÃ¤Ã¤n. EikÃ¶ ole julma taakka, jota he joutuvat kantamaan?

32. Maallinen elÃ¤mÃ¤ on vain leikkiÃ¤ ja pilaa; taivaallinen koti on totisesti parempi niille, jotka Jumalaa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t. EttekÃ¶ sittenkÃ¤Ã¤n kÃ¤sitÃ¤?

33. Me tiedÃ¤mme (Muhammed), ettÃ¤ heidÃ¤n puheensa sinua totisesti surettavat; he eivÃ¤t tosin vÃ¤itÃ¤ sinua valehtelijaksi, mutta vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset kieltÃ¤vÃ¤t Jumalan tunnusmerkit.

34. Jo ennen sinua lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤mme on pidetty valehtelijoina, mutta he ovat kÃ¤rsivÃ¤llisesti kestÃ¤neet sen, ettÃ¤ heitÃ¤ on paneteltu ja vainottu, kunnes apumme on heidÃ¤t saavuttanut; kukaan ei voi Jumalan sanaa muuttaa. Ja sinÃ¤hÃ¤n jo tunnet paljon (entisten) lÃ¤hettilÃ¤itten sanomasta.

35. Ja jos heidÃ¤n ynseytensÃ¤ on sinusta liian masentavaa, niin koeta, ehkÃ¤ lÃ¶ydÃ¤t reiÃ¤n maan uumeniin tai tikapuut taivaaseen, jos haluat kaikille kelpaavaa tunnusmerkkiÃ¤, mutta jos Jumala olisi tahtonut, HÃ¤n kyllÃ¤ olisi saanut heidÃ¤t liittymÃ¤Ã¤n johdatukseensa; Ã¤lÃ¤ ole siis jÃ¤rjettÃ¶mÃ¤n kaltainen!

36. Vain ne ovat alttiita, jotka HÃ¤ntÃ¤ kuuntelevat; mutta kuolleet on Jumala herÃ¤ttÃ¤vÃ¤; silloin palaavat he HÃ¤nen luokseen.

37. He sanovat vielÃ¤: Â»Miksi ei hÃ¤nen Herransa ole lÃ¤hettÃ¤nyt hÃ¤nelle tunnusmerkkiÃ¤?Â» Sano: Â»Jumalalla on totisesti valta lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tunnusmerkki ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t sitÃ¤ tunne.Â»

38. Ei ole elÃ¤intÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ei lintua, joka kahdella siivellÃ¤Ã¤n lentÃ¤Ã¤, jotka eivÃ¤t olisi kaikkeuteen kuuluvaisia kuten tekin; emme mitÃ¤Ã¤n ole jÃ¤ttÃ¤nyt pois (luomislakiemme) kirjasta. Sitten kootaan heidÃ¤t yhteen Herransa luo.

39. Mutta ne, jotka vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkimme valheeksi, ovat kuuroja, mykkiÃ¤ ja pimeyden vallassa; Jumala johtaa harhaan kenet tahtoo ja opastaa oikealle tielle kenet suvaitsee.

40. Sano: Â»Uskotteko te, ettÃ¤ Jumalan rangaistuksen kohdatessa teitÃ¤ tai tuomiohetken teidÃ¤t yllÃ¤ttÃ¤essÃ¤ te huudatte avuksenne muuta kuin Jumalaa? (Vastatkaa niin kuin on), jos totuutta rakastatte.

41. Ei, HÃ¤ntÃ¤ yksin olette te avuksenne huutavat, ja HÃ¤n on, jos tahtoo, torjuva sen, mitÃ¤ te torjumaan pyydÃ¤tte, ja te tulette unohtamaan sen, minkÃ¤ asetatte HÃ¤nen rinnalleen.

42. Olemmehan lÃ¤hettÃ¤nyt (ilmoituksemme) kansoille ennen sinua ja koetellut niitÃ¤ vaivalla ja vastoinkÃ¤ymisellÃ¤, jotta ne nÃ¶yrtyisivÃ¤t.

43. Jospa he olisivat nÃ¶yrtyneet, kun lÃ¤hettÃ¤mÃ¤mme vaiva kohtasi heidÃ¤t! Mutta heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ paatuivat ja Saatana kaunisti heille kaikki heidÃ¤n tekonsa.

44. Kun he olivat unohtaneet saamansa varoitukset, Me avasimme kaikki portit heille, kunnes Me lopuksi Ã¤kkiÃ¤ yllÃ¤timme heidÃ¤t, juuri kun he saamastaan eniten iloitsivat, ja silloin, katso, epÃ¤toivo valtasi heidÃ¤t.

45. Niin hÃ¤vitettiin juurineen vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t viimeiseen mieheen; ylistys ja kunnia Jumalalle, maailmojen Herralle!

46. Sano: Â»NÃ¤yttÃ¤Ã¤kÃ¶ teistÃ¤ siltÃ¤, jos Jumala riistÃ¤Ã¤ teiltÃ¤ kuulon ja nÃ¤Ã¶n ja sulkee sinetillÃ¤Ã¤n sydÃ¤menne, ettÃ¤ on olemassa joku muu kuin Jumala, joka voisi ne teille takaisin antaa?Â» Katso, miten moninaisia vertauskuvia Me kÃ¤ytÃ¤mme. Mutta he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois.

47. Sano: Â»MitÃ¤ arvelette, jos Jumalan rangaistus kohtaa teidÃ¤t odottamatta tai ilmeisesti, hÃ¤vitetÃ¤Ã¤nkÃ¶ muita kuin vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset ihmiset?Â»

48. Me lÃ¤hetÃ¤mme lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ vain ilosanoman tuojiksi ja varoittajiksi, mutta niiden, jotka uskovat ja oikein tekevÃ¤t, ei tarvitse pelÃ¤tÃ¤ eikÃ¤ murehtia.

49. Mutta niitÃ¤, jotka vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkimme valheeksi, on rangaistus kohtaava heidÃ¤n jumalattomuutensa tÃ¤hden.

50. Sano: Â»En minÃ¤ vÃ¤itÃ¤ teille, ettÃ¤ omistan kaikki Jumalan aatteet tai ettÃ¤ tunnen silmiltÃ¤ salatun, enkÃ¤ minÃ¤ sano teille olevani henkiolento, enkeli; minÃ¤ vain noudatan sitÃ¤, mikÃ¤ minulle on ilmoitettuaÂ» Sano: Â»Ovatko sokea ja nÃ¤kevÃ¤ yhdenvertaisia? EikÃ¶ teillÃ¤ ole arvostelukykyÃ¤?Â»

51. Varoita tÃ¤llÃ¤ (Koraanilla) niitÃ¤, jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t, ettÃ¤ heidÃ¤t kootaan Herransa eteen, eikÃ¤ heillÃ¤ paitsi HÃ¤ntÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n puoltajaa eikÃ¤ vÃ¤littÃ¤jÃ¤Ã¤, jotta he pelkÃ¤isivÃ¤t Jumalaa.

52. AlÃ¤kÃ¤ karkoita pois niitÃ¤, jotka rukoilevat Herraansa aamuin ja illoin halaten HÃ¤nen lÃ¤heisyyttÃ¤Ã¤n. Ei ole sinun asiasi tehdÃ¤ tiliÃ¤ heistÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ he ole vastuussa sinusta; karkoittaessasi heidÃ¤t tulisit sinÃ¤kin vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤ksi.

53. Me koettelemme heitÃ¤ toistensa kautta aina siihen saakka, ettÃ¤ he sanovat: Â»NÃ¤mÃ¤kÃ¶ ovat niitÃ¤ joukostamme, joille Jumala on suonut armonsa?Â» EikÃ¶ Jumala arvaa, ketkÃ¤ ovat kiitollisia?

54. Kun luoksesi tulevat ne, jotka uskovat tunnusmerkkeihimme, sano: Â»Rauha olkoon teille! Herranne on pidÃ¤ttÃ¤nyt itselleen laupeuden: jos joku teistÃ¤ tekee vÃ¤Ã¤rin ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n ja sitten kÃ¤Ã¤ntyy ja tekee oikein, niin on HÃ¤n armollinen ja lempeÃ¤.Â»

55. Siten selitÃ¤mme Me tunnusmerkkimme, jotta vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶iden tie tunnettaisiin.

56. Sano: Â»Minua on totisesti kielletty palvelemasta niitÃ¤, joita te rukoilette Jumalan vertaisina.Â» Sano: Â»En noudata teidÃ¤n pÃ¤Ã¤hÃ¤npistojanne; silloin olisin joutunut eksyksiin enkÃ¤ kuuluisi niihin, jotka oikeata johdatusta seuraavat.Â»

57. Sano: Â»MinÃ¤ luotan totisesti Herrani selvÃ¤Ã¤n johdatukseen, mutta te sen hylkÃ¤Ã¤tte. Ei ole minun vallassani se, mitÃ¤ te haluatte jouduttaa. Ratkaisu kuuluu yksin Jumalalle; HÃ¤n pitÃ¤Ã¤ huolen oikeudesta ja on paras tuomari.Â»

58. Sano: Â»Jos olisi minun vallassani se, mitÃ¤ te haluatte jouduttaa, olisi asia ratkaistu minun ja teidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤nne; mutta

Jumala tuntee vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t paremmin (kuin minÃ¤).Â»

59. HÃ¤nen hallussaan ovat kaiken nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤n avaimet; ei kukaan muu sitÃ¤ tunne kuin HÃ¤n yksin. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ kaiken maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja meressÃ¤; HÃ¤nen tietÃ¤mÃ¤ttÃ¤Ã¤n ei ainoakaan lehti putoa, ei piile yksikÃ¤Ã¤n jyvÃ¤ maan uumenissa eikÃ¤ ole kosteata eikÃ¤ kuivaa, joka ei olisi selvÃ¤sti (Jumalan) kirjoissa.

60. HÃ¤n se ottaa teidÃ¤t kokonaan haltuunsa yÃ¶ksi ja tietÃ¤Ã¤ toimenne pÃ¤ivÃ¤llÃ¤. Vihdoin on hÃ¤n teidÃ¤t herÃ¤ttÃ¤vÃ¤, jotta tÃ¤yttyisi mÃ¤Ã¤rÃ¤tty aika. Silloin on teidÃ¤n palattava HÃ¤nen luokseen, ja HÃ¤n on paljastava teille entiset tekonne.

61. HÃ¤n on kaikkivoipa orjiensa Valtias, ja HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ suojelijansa luoksenne, kunnes kuoleman jonkun teistÃ¤ kohdatessa enkelimme tekevÃ¤t hÃ¤nelle tÃ¤yden palveluksen, mitÃ¤Ã¤n laiminlyÃ¶mÃ¤ttÃ¤.

62. Sitten palaavat he Jumalan luo, joka totisesti on heidÃ¤n Valtiaansa; eikÃ¶ tuomio ole HÃ¤nen? EikÃ¶ HÃ¤n ole nopein tilinteoissa?Â»

63. Sano: Â»Kuka pelastaa teidÃ¤t maan ja meren kauhuista (pimeydestÃ¤), kun rukoilette HÃ¤neltÃ¤ apua nÃ¶yryydessÃ¤ ja hiljaisuudessa? Koska HÃ¤n meidÃ¤t niistÃ¤ pelastaa, tulee meidÃ¤n totisesti olla kiitollisia.Â»

64. Sano: Â»Jumala pelastaa teidÃ¤t niistÃ¤ ja kaikista muista ahdingoista, ja kuitenkin asetatte te muita HÃ¤nen rinnalleen.Â»

65. Sano: Â»HÃ¤nellÃ¤ on valta lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille rangaistus ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ tai nostaa se teille jalkojenne alta tai saattaa teidÃ¤t hajaannukseen ja lahkoihin tai antaa teidÃ¤n maistaa toistenne mielivaltaa.Â» Katso, miten vaihtelevia kuvauksia me esitÃ¤mme, jotta he kÃ¤sittÃ¤isivÃ¤t!

66. Mutta sinun kansasi pitÃ¤Ã¤ sitÃ¤ (Koraania) valheena, vaikka se on itse totuus. Sano: Â»MinÃ¤ en ole teidÃ¤n hoitajanne;

67. jokaisella tapahtumalla on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty hetkensÃ¤, ja te tulette kokemaan sen aikanansa.Â»

68. Ja kun nÃ¤et niitÃ¤, jotka puhuvat joutavia tunnusmerkeistÃ¤mme, niin kÃ¤Ã¤nny pois heistÃ¤, kunnes he rupeavat pohtimaan jotakin muuta, mutta jos Saatana saisi sinut unohtamaan (tÃ¤mÃ¤n sÃ¤Ã¤nnÃ¶n), niin Ã¤lÃ¤ kuitenkaan jÃ¤Ã¤ istumaan vÃ¤Ã¤rÃ¤uskoisen seuraan, kun se taas muistiisi tulee!

69. JumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤iset eivÃ¤t ole vastuussa heistÃ¤, mutta varoittakoot heitÃ¤, jotta hekin pelkÃ¤isivÃ¤t Jumalaa.

70. JÃ¤tÃ¤ ne, joiden uskonto on leikintekoa ja ajanvietettÃ¤ ja jotka maallinen elÃ¤mÃ¤ saa pauloihinsa, mutta varoita heitÃ¤ tÃ¤llÃ¤ (Koraanilla), jottei yksikÃ¤Ã¤n sielu hukkuisi pahojen tekojensa tÃ¤hden. EihÃ¤n sillÃ¤ ole, paitsi Jumalaa, ketÃ¤Ã¤n suojelijaa eikÃ¤ opastajaa, ja vaikka se tarjoaisikin korvausta kaikesta, minkÃ¤ voi korvata, ei sitÃ¤ vastaanotettaisi. NiitÃ¤, jotka hukkuvat pahojen tÃ¶ittensÃ¤ tÃ¤hden, odottaa kiehuva juoma ja tuskallinen rangaistus, siksi ettÃ¤ he jumalattomuutta harjoittavat.

71. Sano: Â»Rukoilisimmeko Jumalan asemesta sellaista, mikÃ¤ ei voi meitÃ¤ hyÃ¶dyttÃ¤Ã¤ eikÃ¤ vahingoittaa? Ja senjÃ¤lkeen, kun Jumala on meitÃ¤ johdattanut, kÃ¤Ã¤ntyisimmekÃ¶ pois aivan kuin se, jonka pahat henget ovat eksyttÃ¤neet, niin ettÃ¤ hÃ¤n tulee aivan neuvottomaksi maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, vaikka hÃ¤nellÃ¤ on ystÃ¤viÃ¤, jotka kutsuvat hÃ¤ntÃ¤ oikealle tielle nÃ¤in sanoen: Â»Tule luoksemme!Â» Sano: Â»Jumalan johdatus on totisesti oikea johdatus, ja meidÃ¤t on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty alistumaan maailmojen Valtiaan alamaisiksi.Â»

72. Ja pysykÃ¤Ã¤ rukouksessa sekÃ¤ Herran pelossa, sillÃ¤ HÃ¤nen luoksensa teidÃ¤n on kokoonnuttava.

73. HÃ¤n totuudessaan on luonut taivaat ja maan, ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin HÃ¤n sanoo: Â»Tapahtukoon!Â» tapahtuu niin. HÃ¤nen sanansa on totuus. HÃ¤nen on valta sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin ylÃ¶snousemuksen pasuunaa puhalletaan. HÃ¤n tuntee kaiken salatun ja kaiken julkisen; HÃ¤n on viisas ja kaikkitietÃ¤vÃ¤.

74. EntÃ¤ kun Aabraham sanoi isÃ¤lleen Azarille: Â»PidÃ¤tkÃ¶ epÃ¤jumalia Jumalan vertaisina? NÃ¤en totisesti, ettÃ¤ sinÃ¤ ja kansasi olette ilmeisessa harhassa.Â»

75. Ja tÃ¤llÃ¤ tavoin nÃ¤ytimme Me Aabrahamille taivaitten ja maan valtakunnan, jotta hÃ¤n kuuluisi uskostaan varmoihin.

76. Kun yÃ¶ pimeni hÃ¤nen ylleen, havaitsi hÃ¤n tÃ¤hden ja sanoi: Â»TÃ¤mÃ¤ kai on HerraniÂ», mutta kun se laski, sanoi hÃ¤n: Â»En rakasta niitÃ¤, jotka painuvat alas.Â»

77. Ja kun hÃ¤n nÃ¤ki kuun nousevan, sanoi hÃ¤n: Â»TÃ¤mÃ¤ kai on HerraniÂ», mutta kun se laski, sanoi hÃ¤n: Â»Jollei Herrani johda minua, joudun minÃ¤ totisesti harhaan.Â»

78. Ja kun hÃ¤n nÃ¤ki auringon nousevan, sanoi hÃ¤n: Â»TÃ¤mÃ¤ kai on Herrani, onhan se suurin.Â» Mutta kun se laski, sanoi hÃ¤n: Â»Kansani, minulla ei ole tekemistÃ¤.minkÃ¤Ã¤n kanssa, jonka te asetatte Jumalan rinnalle.

79. MinÃ¤ kÃ¤Ã¤nnÃ¤n kasvoni sen puoleen, joka on luonut taivaat ja maan, olen oikeauskoinen enkÃ¤ monijumalainen.Â»

80. Mutta hÃ¤nen kansansa kiisteli hÃ¤nen kanssaan, ja hÃ¤n sanoi: Â»KiistelettekÃ¶ kanssani Jumalasta, vaikka HÃ¤n johdattaa minua? En minÃ¤ pelkÃ¤Ã¤ niitÃ¤, mitÃ¤ asetatte HÃ¤nen rinnalleen, mutta minulla on Herran pelko tÃ¤yttÃ¤Ã¤kseni HÃ¤nen tahtonsa. Minun Herrani viisaus vallitsee kaikkea, ettekÃ¶ te tosiaan sitÃ¤ ymmÃ¤rrÃ¤?

81. Kuinka voisin pelÃ¤tÃ¤ sitÃ¤, minkÃ¤ te HÃ¤nen rinnalleen asetatte, kun te ette edes pelkÃ¤Ã¤ asettaa Jumalan rinnalle sellaista, jota HÃ¤n ei ole ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoittanut? Kumpi uskonsuunta paremmin ansaitsee olla rauhassa, vastatkaa, jos pystytte asioita kÃ¤sittÃ¤mÃ¤Ã¤n?Â»

82. Ne, jotka uskovat eivÃ¤tkÃ¤ pimennÃ¤ uskoaan vÃ¤Ã¤rillÃ¤ teoilla, pysyvÃ¤t levollisina ja nauttivat oikeata Johdatusta.

83. NÃ¤mÃ¤ olivat todistukset, jotka annoimme Aabrahamille hÃ¤nen kansaansa vastaan. Ne, jotka haluamme, korotamme Me ylempÃ¤Ã¤n tietoon; Sinun Herrasi on totisesti viisas, tietÃ¤vÃ¤.

84. Ja me annoimme hÃ¤nelle Iisakin ja Jaakobin - kumpaakin Me johdatimme - ja Noakia olimme muinoin johdattaneet - ja hÃ¤nen jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤Ã¤n Daavidia, Salomonia, Jobia, Joosefia, Moosesta ja Aaronia - samoin kuin heidÃ¤t palkitsemme ne, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t -

85. Sakarias, Johannes, Jeesus, Elias, - kaikki olivat he vanhurskaita.

86. MyÃ¶s Ismael, Elisa, Joonas ja Loot; jokaisen nÃ¤istÃ¤ korotimme Me muiden aikalaistensa ylÃ¤puolelle.

87. Samoin muutamia heidÃ¤n isistÃ¤Ã¤n, heidÃ¤n jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤Ã¤n ja veljistÃ¤Ã¤n; Me valitsimme heidÃ¤t ja johdatimme oikealle tielle.

88. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan johdatus; jolla hÃ¤n valintansa mukaan ohjaa palvelijoitaan, mutta jos he asettavat muita HÃ¤nen rinnalleen, niin totisesti osoittautuvat turhiksi heidÃ¤n aherruksensa.

89. NÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, joille olemme antanut PyhÃ¤n kirjoituksen, viisauden ja profeetan kutsumuksen. Mutta jos nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t niihin usko, olemme Me totisesti antava ne kansalle, joka ei niitÃ¤ epÃ¤ile.

90. NÃ¤mÃ¤ ovat vÃ¤keÃ¤, jota Jumala on johdattanut; seuraa siis heille suotua opastusta. Sano: Â»MinÃ¤ en pyydÃ¤ palkkaa teiltÃ¤; tÃ¤mÃ¤ on ainoastaan muistutus muulle maailmalle.Â»

91. He eivÃ¤t antaneet Jumalalle sitÃ¤ arvoa, jonka HÃ¤n ansaitsee, kun he sanoivat: Â»Jumala ei ole lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n (ilmoitusta) kenellekÃ¤Ã¤n ihmisolennolle.Â» Sano: Â»Kuka lÃ¤hetti sitten PyhÃ¤n kirjoituksen, jonka Mooses toi valoksi ja johdatukseksi ihmisille? Te panitte sen muistiin hajanaisina kirjoituksina, joista osan teitte tunnetuksi ja paljon salasitte, vaikka itse opittekin sen, mitÃ¤ ette tietÃ¤neet, - ette te eivÃ¤tkÃ¤ isÃ¤nne.Â» - Sano: Â»JumalaÂ» (sen ilmoitti) ja jÃ¤tÃ¤ heidÃ¤t sitten huvittelemaan joutavilla jutuillaan.

92. TÃ¤mÃ¤ on siunattu kirjoitus, jonka Me lÃ¤hetimme ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤; se vahvistaa aikaisemmin olleen ja opastaa sinua varoittaessasi kaikkien kaupunkien Ã¤itiÃ¤ (Mekkaa) ja niitÃ¤, jotka sen ympÃ¤rillÃ¤ asuvat. Ne, jotka uskovat tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, uskovat siihen; he pitÃ¤vÃ¤t tarkoin vaarin rukouksistaan.

93. Ken tekee suurempaa vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, kuin se, joka sepittÃ¤Ã¤ valhetta Jumalaa vastaan tai sanoo: Â»Olen saanut ilmestyksenÂ», vaikkei hÃ¤nelle mitÃ¤Ã¤n ilmestystÃ¤ ole annettu; tai se, joka sanoo: Â»MinÃ¤kin voin ilmoittaa samanlaista, kuin minkÃ¤ Jumala on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoittanut.Â» Jospa voisit nÃ¤hdÃ¤ vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t heidÃ¤n ollessaan kuolemantuskissa ja enkelien ojentaessa kÃ¤tensÃ¤ sanoen: Â»Luovuttakaa henkenne! TÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ saatte hÃ¤peÃ¤llisen rangaistuksen siitÃ¤, mitÃ¤ valheellisesti ja perÃ¤ttÃ¶mÃ¤sti olette Jumalasta puhuneet ja ylpeinÃ¤ ylenkatsoneet HÃ¤nen tunnusmerkkinsÃ¤!

94. Olettehan nyt saapuneet luoksemme alastomina, sellaisina, joiksi alussa loimme teidÃ¤t, ja jÃ¤ttÃ¤neet taaksenne kaiken, minkÃ¤ olimme hoitoonne uskoneet, emmekÃ¤ Me nÃ¤e ympÃ¤rillÃ¤nne yhtÃ¤kÃ¤Ã¤n kannattajistanne, joitten vÃ¤itけte olleen teidÃ¤n uskonsuuntaanne. Todellakin ovat nyt siteet vÃ¤lillÃ¤nne katkenneet ja luulottelunne on pettÃ¤nyt teidÃ¤t.Â»

95. Jumala antaa totisesti jyvÃ¤n ja (taatelin)kiven itÃ¤Ã¤, HÃ¤n synnyttÃ¤Ã¤ elÃ¤mÃ¤Ã¤ siitÃ¤, mikÃ¤ on kuollut, mutta HÃ¤n aikaansaa myÃ¶s kuolemaa elÃ¤vÃ¤stÃ¤; tÃ¤llainen on Jumala - keneen te sitten turvaudutte vastahakoisuudessanne?

96. HÃ¤n, joka antaa aamun sarastaa ja on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt yÃ¶n lepoajaksi sekÃ¤ auringon ja kuun ajanlaskemista varten; tÃ¤mÃ¤ on Kaikkivaltiaan ja KaikkitietÃ¤vÃ¤n jÃ¤rjestely.

97. HÃ¤n teille on luonut tÃ¤hdet johtamaan teitÃ¤ maan ja meren pimeydessÃ¤. Me olemme nyt selittÃ¤nyt tunnusmerkit ymmÃ¤rtÃ¤ville ihmisille.

98. HÃ¤n teidÃ¤t on luonut yhdestÃ¤ olennosta, ja te olette saaneet asuinsijan sekÃ¤ lepopaikan. Olemme nyt selittÃ¤nyt tunnusmerkit ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isille ihmisille.

99. HÃ¤n se antaa taivaasta vettÃ¤; siitÃ¤ Me aikaansaamme kaiken kasvullisuuden alun ja siitÃ¤ vihreyden, josta taasen synnytÃ¤mme jyvÃ¤t tÃ¤hkÃ¤Ã¤n; ja taatelintertut kasvavat palmuissa riippuen tupistaan; samoin kasvatamme Me viinitarhat, Ã¶ljypuut ja granaattiomenat, toistensa kaltaiset yhtÃ¤ hyvin kuin erilaiset. Katsokaa niitten hedelmiÃ¤, kun ne muodostuvat ja kun ne kypsyvÃ¤t! TÃ¤ssÃ¤ on kyllin tunnusmerkkejÃ¤ ihmisille, jotka uskovat.

100. Ovatpa he tehneet dzinneistÃ¤ Jumalan vertaisia, vaikka HÃ¤n on ne luonut; samoin ovat he tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n keksineet HÃ¤nelle poikia ja tyttÃ¤riÃ¤. HÃ¤nelle yksin kaikki kunnia! Onhan HÃ¤n suunnattomasti ylÃ¤puolella sen, mitÃ¤ he HÃ¤nestÃ¤ vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t.

101. Kuinka voisikaan taivaitten ja maan Luojalla olla lapsi, kun HÃ¤nellÃ¤ ei ole puolisoa? Onhan HÃ¤n luonut kaiken, ja HÃ¤nen tietonsa tunkee kaiken lÃ¤vitse.

102. TÃ¤llainen on Jumala, teidÃ¤n Herranne; ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n, kaiken Luoja. Palvelkaa siis HÃ¤ntÃ¤, HÃ¤n on kaiken olevaisen kaitsija.

103. Katseet eivÃ¤t HÃ¤ntÃ¤ saavuta, mutta HÃ¤n tavoittaa kaikki katseet; HÃ¤n on kaikista tarkkanÃ¤kÃ¶isin, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

104. Niin olette nyt saaneet todisteet Herraltanne; ken ne oivaltaa, sille koituu se hÃ¤nen sielunsa hyÃ¶dyksi, mutta ken on sokea, sille se on hÃ¤nen omaksi vahingokseen. Ja (sano): >En minÃ¤ ole vartijanne.Â»

105. Niin ilmoitamme Me olemuksemme vertauskuvin, jotta he (sinulle, Muhammed,) sanovat: Â»SinÃ¤ olet tutkinutÂ», samalla selittÃ¤Ã¤ksemme sen (Koraanin) ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isille ihmisille.

106. Noudata sitÃ¤, mikÃ¤ on Herrasi sinulle ilmoittamaa - ei ole muuta jumalaa paitsi HÃ¤n - ja kÃ¤Ã¤nny pois monijumalaisista.

107. Jos Jumala olisi tahtonut, eivÃ¤t he olisi kyenneet asettamaan muita HÃ¤nen rinnalleen; mutta Me emme ole asettanut sinua heidÃ¤n vartijakseen, etkÃ¤ sinÃ¤ ole heidÃ¤n kaitsijaisa,

108. Ã„lkÃ¤Ã¤ hÃ¤vÃ¤iskÃ¶ niitÃ¤, joita he rukoilevat Jumalan rinnalla, jotteivÃ¤t he kiivaudessaan ja ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n hÃ¤vÃ¤isisi Jumalaa. Niin olemme jokaiselle kansalle kaunistanut heidÃ¤n tekonsa; onhan heidÃ¤n senjÃ¤lkeen palattava Herransa luo, ja HÃ¤n on julistava heille, mitÃ¤ he ovat tehneet.

109. He ovat vannoneet Jumalan nimeen pyhimmÃ¤t valansa, ettÃ¤ jos tunnusmerkki olisi tullut heille, olisivat he totisesti uskoneet siihen. Sano: Â»Tunnusmerkit kuuluvat ainoastaan Jumalalle, mutta ettekÃ¶ te (muslimit) tiedÃ¤, ettÃ¤ he eivÃ¤t usko, vaikka saavat niitÃ¤?Â»

110. Ja Me kÃ¤Ã¤nnÃ¤mme pois heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ja katseensa, samoin kuin he tekivÃ¤t silloin, kun he eivÃ¤t uskoneet ensimmÃ¤isellÃ¤ kerralla; ja Me jÃ¤tÃ¤mme heidÃ¤t sokeina harhailemaan uppiniskaisuudessaan.

111. Ja vaikka antaisimme enkelien laskeutua heidÃ¤n luokseen ja vaikka kuolleet puhuisivat heille ja Me kerÃ¤isimme kaiken mahdollisen takeeksi heidÃ¤n ympÃ¤rilleen, eivÃ¤t he kuitenkaan uskoisi, ellei Jumala sitÃ¤ tahtoisi; sillÃ¤ useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ymmÃ¤rrÃ¤.

112. Niinmuodoin olemme Me jokaiselle profeetalle asettanut vastustajia, nimittÃ¤in riivaajia ihmisten ja dzinnien joukosta, toinen toistaan ne innoittavat ulkokultaisiin valheisiin johtaakseen ihmisiÃ¤ harhaan, mutta jos Herrasi olisi tahtonut, eivÃ¤t he olisi (kyenneet) sitÃ¤ tekemÃ¤Ã¤n. JÃ¤tÃ¤ heidÃ¤t siis kaikkine keksintÃ¶ineen!

113. Ja tÃ¤mÃ¤ siksi, ettÃ¤ niiden sydÃ¤met, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, kallistuisivat niiden (valheiden) puoleen ja

mieltyisivÃ¤t niihin ja saisivat yhÃ¤ ansaita pahaa paikkaansa.

114. Toivoisinko minÃ¤ sitten erotuomariksi ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa; HÃ¤nhÃ¤n teille on lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ PyhÃ¤n Kirjoituksen sellaisena, ettÃ¤ sen voi selittÃ¤Ã¤. Ja ne, joille Me annoimme Kirjoituksen, tietÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤ Herrasi on sen totisesti lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤. Ã„lÃ¤ kuulu siis, (Muhammed,) epÃ¤rÃ¶iviin.

115. Herrasi sanat ovat tÃ¤ydellisiÃ¤ totuudessa ja oikeudessa; kukaan ei voi HÃ¤nen sanojaan muuttaa. HÃ¤n on kaikkikuuleva, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

116. Mutta jos tottelet niiden enemmistÃ¶Ã¤, jotka maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ovat, johtavat he sinut pois Jumalan tieltÃ¤; he eivÃ¤t noudata muuta kuin yleisiÃ¤ kÃ¤sityksiÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ tee muuta kuin luulottelevat.

117. Sinun Herrasi tietÃ¤Ã¤ todella parhaiten, kuka eksyy HÃ¤nen tieltÃ¤Ã¤n, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ myÃ¶s parhaiten ne, jotka pysyvÃ¤t oikeassa johdatuksessa!

118. SyÃ¶kÃ¤Ã¤ siis sitÃ¤, jonka yli Jumalan nimi on lausuttu, jos uskotte HÃ¤nen tunnusmerkkeihinsÃ¤!

119. Ja mitÃ¤ syytÃ¤ teillÃ¤ on olla syÃ¶mÃ¤ttÃ¤ sitÃ¤, minkÃ¤ yli Jumalan nimi on lausuttu, kun HÃ¤n on teille jo selittÃ¤nyt, mikÃ¤ on teiltÃ¤ kiellettyÃ¤, paitsi jos teidÃ¤t siihen pakotetaan? Mutta monet ihmiset saavat totisesti toisetkin eksymÃ¤Ã¤n turhamaisuutensa ja tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myytensÃ¤ vuoksi. Herrasi tuntee parhaiten ne, jotka rikkovat.

120. JÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ julkiset ja salaiset synnit. Ne, jotka tekevÃ¤t syntiÃ¤, saavat palkan tekojensa mukaan.

121. Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ syÃ¶kÃ¶ sellaista, jonka yli ei Jumalan nimeÃ¤ ole lausuttu; se on totisesti inhottavaa. Saatanat kyllÃ¤ kehoittavat kannattajiaan riitelemÃ¤Ã¤n kanssanne, ja jos te (muslimit) tottelette heitÃ¤, tulee teistÃ¤ monijumalaisia.

122. Onkohan se, joka oli kuollut ja jonka Me herÃ¤timme eloon ja jolle annoimme valon vaeltaakseen ihmisten keskuudessa, sen kaltainen, joka pimeydessÃ¤ vaeltaa voimatta pÃ¤Ã¤stÃ¤ pois siitÃ¤? NÃ¤in kaunistamme Me uskottomille heidÃ¤n tekonsa.

123. Ja niin olemme jokaisessa kaupungissa asettanut pahoille omat johtajansa heidÃ¤n vehkeillÃ¤kseen siellÃ¤, mutta he vehkeilevÃ¤t vain itseÃ¤Ã¤n vastaan eivÃ¤tkÃ¤ sitÃ¤ tajua.

124. Ja tunnusmerkin tullessa heille sanovat he: Â»Emme ennen usko, kuin saamme samankaltaisen, kuin Jumalan lÃ¤hettilÃ¤Ã¤tkin ovat saaneet.Â» Jumala tietÃ¤Ã¤ kuitenkin parhaiten, kenelle HÃ¤n uskoo sanomansa. HÃ¤vÃ¤istys Jumalan edessÃ¤ ja raskas rangaistus on kohtaava vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t vehkeilyjensÃ¤ tÃ¤hden.

125. KetÃ¤ Jumala tahtoo johdattaa, hÃ¤nen rintansa avaa HÃ¤n Islaamille, ja kenen hÃ¤n antaa eksyÃ¤, hÃ¤nen rintansa HÃ¤n tekee niin ahtaaksi ja ahdistetuksi, kuin hÃ¤nen tÃ¤ytyisi kiivetÃ¤ taivaaseen. Siten saattaa Jumala hÃ¤peÃ¤Ã¤n ne, jotka eivÃ¤t usko.

126. Ja tÃ¤mÃ¤ on Herrasi oikea tie (Koraani ja Islaamin uskonto); nyt olemme selittÃ¤nyt tunnusmerkkimme ihmisille, jotka ottavat niistÃ¤ vaarin.

127. HeidÃ¤n ovat rauhan asunnot heidÃ¤n Herransa luona, ja HÃ¤n on heidÃ¤n suojelijansa palkinnoksi heidÃ¤n teoistaan.

128. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin HÃ¤n kerÃ¤Ã¤ ne toiset yhteen (hÃ¤n sanoo): Â»Te dzinnien suku, olettepa te paljon ihmisiÃ¤ mukaanne temmanneet.Â» Ja heidÃ¤n kannattajansa ihmisten joukossa sanovat: Â»Herra, meillÃ¤ oli hyÃ¶tyÃ¤ toisistamme, mutta nyt olemme saavuttaneet rajan, jonka SinÃ¤ olet meille mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt.Â» Mutta HÃ¤n on sanova: Â»Tuli on oleva asumuksenne ainiaaksi, jollei Jumala mieltÃ¤Ã¤n muuta. Totisesti on sinun Herrasi viisas, tietÃ¤vÃ¤.

129. Ja siten annamme Me vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶iden avustaa toisiaan ansaitakseen tekojensa mukaan.

130. Te dzinnien ja ihmisten suku! EivÃ¤tkÃ¶ lÃ¤hettilÃ¤Ã¤ni omasta keskuudestanne astuneet eteenne ilmaistakseen teille Minun tunnusmerkkini ja varoittaakseen teitÃ¤, ettÃ¤ tÃ¤mÃ¤ pÃ¤ivÃ¤ teidÃ¤t kohtaa? He sanovat silloin: Â»Me todistamme itseÃ¤mme vastaan.Â» Niin on maallinen elÃ¤mÃ¤ heidÃ¤t pettÃ¤nyt, ja he todistavat itseÃ¤Ã¤n vastaan, ettÃ¤ he eivÃ¤t uskoneet.

131. Ja tÃ¤mÃ¤ siksi, ettei Herrasi hÃ¤vitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n kaupunkia sen pahojen tekojen tÃ¤hden, ennenkuin asukkaat ovat saaneet varoituksen (pahuudestaan).

132. Ja jokaista varten on eri asteita aina hÃ¤nen tekojensa mukaan; eihÃ¤n Herrasi ole tietÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

133. Sinun Herrasi on rajaton, armon ruhtinas. Jos HÃ¤n tahtoo, pyyhkÃ¤isee HÃ¤n sinut pois ja asettaa seuraajaksesi kenet tahtoo, samoin kuin HÃ¤n on synnyttÃ¤nyt sinut toisten ihmisten jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤.

134. Se, mikÃ¤ teille on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, on totisesti tapahtuva, ettekÃ¤ te voi sitÃ¤ vÃ¤lttÃ¤Ã¤.

135. Sano (heille, Muhammed,): Â»Kansani, toimikaa kykynne mukaan; minÃ¤ toimin myÃ¶skin; aikanaan te tulette tietÃ¤mÃ¤Ã¤n, kuka meistÃ¤ lopuksi saa pysyvÃ¤n asunnon. VÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t eivÃ¤t totisesti tule onnellisiksi.Â»

136. He erottavat Jumalalle osan siitÃ¤ laihosta ja karjasta, jotka HÃ¤n on enentÃ¤nyt, ja sanovat harhauskossaan: Â»TÃ¤mÃ¤ kuuluu Jumalalle ja tÃ¤mÃ¤ HÃ¤nen vertaisilleen.Â» Ja se, mikÃ¤ kuuluu HÃ¤nen vertaisilleen, ei joudu Jumalalle, mutta se, mikÃ¤ kuuluu Jumalalle, joutuu HÃ¤nen vertaisilleen. ViheliÃ¤inen on heidÃ¤n tuomionsa.

137. Siten ovat useat monijumalaiset noilta sivujumaliltaan saaneet houkutuksen lasten surmaamiseen; tÃ¤mÃ¤ saattaa heidÃ¤t kadotukseen ja samentaa heidÃ¤n uskonsa, mutta jos Jumala olisi tahtonut, eivÃ¤t he olisi saattaneet tehdÃ¤ niin. JÃ¤tÃ¤ heidÃ¤t siis kaikkine keksintÃ¶ineen!

138. He sanovat harhauskossaan: Â»TÃ¤mÃ¤ karja ja sato ovat kielletyt; ei kukaan muu saa nauttia niitÃ¤ kuin ne, joiden me sallimme.Â» HeillÃ¤ on myÃ¶s karjaa, joka ei saa kantaa taakkoja, ja karjaa, jonka yli he eivÃ¤t lausu Jumalan nimeÃ¤; nÃ¤in sepittÃ¤vÃ¤t he valheita HÃ¤ntÃ¤ vastaan. HÃ¤n on pian antava heille heidÃ¤n sepustustensa mukaan.

139. He sanovat edelleen: Â»MikÃ¤ on tÃ¤mÃ¤n karjan kohdussa, on kuuluva miehillemme, mutta kielletty naisiltamme; kuolleena syntyneisiin taasen on heillÃ¤ yhdenlainen oikeus. Jumala kyllÃ¤ mittaa heille takaisin heidÃ¤n sÃ¤Ã¤dÃ¶stensÃ¤ mukaan; HÃ¤n on totisesti viisas, tietÃ¤vÃ¤.

140. Kadotuksen omia ovat ne, jotka surmaavat lapsensa mielettÃ¶myydessÃ¤Ã¤n ja tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n sekÃ¤ kieltÃ¤ytyvÃ¤t siitÃ¤, minkÃ¤ Jumala on heille suonut, sepittÃ¤en valheita Jumalasta. He ovat harhautuneita eivÃ¤tkÃ¤ taivu oikeaan johdatukseen.

141. HÃ¤n se on kasvattanut puutarhat, sekÃ¤ ihmisten suunnittelemat ettÃ¤ luonnolliset, palmut ja erilaiset viljalaihot, Ã¶ljypuut ja omenat, joitten maku ja muodot ovat erilaisia - syÃ¶kÃ¤Ã¤ niitten hedelmiÃ¤, kun ne hedelmÃ¤n kantavat, ja antakaa mikÃ¤ on kohtuullista elonkorjuupÃ¤ivÃ¤nÃ¤, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ tuhlatko; HÃ¤n ei totisesti rakasta tuhlaavaisia -

142. Ja karjassanne ovat toiset kuormia varten ja toiset teurastettavia, ja toisten villat ovat hyÃ¶dyksenne; tÃ¤mÃ¤n luoja on HÃ¤n; syÃ¶kÃ¤Ã¤ mitÃ¤ Jumala on teille suonut, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ seuratko saatanan jÃ¤lkiÃ¤; hÃ¤n on totisesti teidÃ¤n ilmi vihollisenne.

143. Kun on kahdeksan uros- ja naaraspuolta: kaksi lammasparia, kaksi vuohiparia - sano: Â»Onko HÃ¤n kieltÃ¤nyt teiltÃ¤ molemmat koiraat tai molemmat naaraat tai sen, mikÃ¤ on tuleva kummankin naaraan kohdusta? Ratkaiskaa tÃ¤mÃ¤ taidolla, jos rakastatte totuutta!Â»-

144. Ja kun on kameleja kaksi ja nautaelÃ¤imiÃ¤ kaksi, sano: Â»Onko HÃ¤n kieltÃ¤nyt teiltÃ¤ molemmat koiraat tai molemmat naaraat tai sen, minkÃ¤ molempien naaraitten kohdut sisÃ¤ltÃ¤vÃ¤t? Vai olitteko todistamassa, ettÃ¤ Jumala siten mÃ¤Ã¤rÃ¤si teille?Â» Ja kuka tekee enemmÃ¤n vÃ¤Ã¤rin kuin se, joka sepittÃ¤Ã¤ valheita Jumalasta johtaakseen ihmiset harhaan heidÃ¤n tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n? Jumala ei totisesti johdata vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

145. Sano: Â»Kaikesta, mitÃ¤ minulle Jumala on ilmoittanut, en lÃ¶ydÃ¤ mitÃ¤Ã¤n muuta, mikÃ¤ olisi kiellettyÃ¤ ihmiseltÃ¤, joka aikoo itseÃ¤Ã¤n ravita, kuin sen, mikÃ¤ on itsestÃ¤Ã¤n kuollutta, tai valutettua verta tai sian lihaa, sillÃ¤ tÃ¤mÃ¤ kaikki on epÃ¤puhdasta; myÃ¶s se on syÃ¶tÃ¤vÃ¤ksi epÃ¤pyhÃ¤Ã¤, minkÃ¤ yli on (teurastettaessa) lausuttu jonkun muun kuin Jumalan nimi.Â» Mutta jos jotakuta pakottaa (tÃ¤llaista syÃ¶mÃ¤Ã¤n) hÃ¤tÃ¤ eikÃ¤ tottelemattomuus eikÃ¤ mielivalta, on Herrasi totisesti anteeksiantava ja laupias.

146. Juutalaisilta olemme kieltÃ¤nyt kaikki sorkkaelÃ¤imet, ja nautaelÃ¤imistÃ¤ ja lampaista olemme kieltÃ¤nyt heiltÃ¤ kaiken rasvan paitsi sen, minkÃ¤ niitten selkÃ¤ tai sisukset sisÃ¤ltÃ¤vÃ¤t tai mikÃ¤ on kiinni luissa. TÃ¤ten olemme vastannut heidÃ¤n napinaansa; Me olemme totisesti oikeudenmukainen.

147. Ja jos he pitÃ¤vÃ¤t sinua valehtelijana, sano: Â»Herranne on armossaan runsas, kuitenkaan ei HÃ¤nen ankaruutensa jÃ¤tÃ¤ rauhaan vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.Â»

148. Ne, jotka asettavat muita Jumalan rinnalle, sanovat: Â»Jos Jumala olisi tahtonut, emme olisi asettaneet muita HÃ¤nen

vertaisikseen, eivÃ¤tkÃ¤ meidÃ¤n isÃ¤mmekÃ¤Ã¤n, emmekÃ¤ olisi mitÃ¤Ã¤n kieltoja asettaneet.Â» Samoin teeskentelivÃ¤t ne, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t, kunnes he saivat maistaa ankaruuttamme. Sano: Â»Onko teillÃ¤ mitÃ¤Ã¤n tietoa meille esiintuo-tavaksi? Te seuraatte vain mielikuvitustanne, ettekÃ¤ muuta tee kuin luulottelette.Â»

149. Sano: Â»Jumalan todistus on ratkaiseva, ja jos HÃ¤n olisi tahtonut, olisi HÃ¤n johdattanut teidÃ¤t kaikki.Â»

150. Sano: Â»Tulkaa tÃ¤nne todistajinenne, jotta he nÃ¤yttÃ¤isivÃ¤t toteen, ettÃ¤ Jumala on sen tai sen kieltÃ¤nyt!Â» Mutta jos he silloin todistavat, niin Ã¤lÃ¤ todista heidÃ¤n kanssaan Ã¤lÃ¤kÃ¤ noudata niiden pÃ¤Ã¤hÃ¤npistoja, jotka pitÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkimme vaiheena eivÃ¤tkÃ¤ usko iankaikkiseen elÃ¤mÃ¤Ã¤n sekÃ¤ pitÃ¤vÃ¤t muita Herransa vertaisina.

151. Sano: Â»Tulkaa, minÃ¤ luettelen teille mitÃ¤ Herranne on teiltÃ¤ kieltÃ¤nyt: Ã„lkÃ¤Ã¤ asettako mitÃ¤Ã¤n HÃ¤nen rinnalleen! Vanhempianne on teidÃ¤n hyvin kohdeltava, lapsianne ette saa surmata kÃ¶yhyyden pelosta. - Me huolehdimme sekÃ¤ teistÃ¤ ettÃ¤ heistÃ¤. Haureutta karttakaa sekÃ¤ julkista ettÃ¤ salaista. Surmata ette saa sitÃ¤ elÃ¤mÃ¤Ã¤, jonka Jumala on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt loukkaamattomaksi, paitsi lain nojalla. TÃ¤mÃ¤n on HÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt teille, jotta ymmÃ¤rtÃ¤isitte.

152. Ã„lkÃ¤Ã¤ koskeko orvon omaisuuteen, paitsi hÃ¤nen edukseen, ennenkuin hÃ¤n on tullut tÃ¤yteen ikÃ¤Ã¤n! Antakaa rehellisesti tÃ¤yden mitan ja tÃ¤yden painon mukaan. Me emme kuormita yhtÃ¤Ã¤n sielua hÃ¤nen kykynsÃ¤ yli. Puheissanne olkaa oikeamielisiÃ¤, vaikka omainenkin olisi kysymyksessÃ¤, ja tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ lupauksenne Jumalaa kohtaan! TÃ¤mÃ¤n on HÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt teille, jotta olisitte kaikesta selvillÃ¤.

153. TÃ¤mÃ¤ on Minun oikea tieni; sitÃ¤ siis vaeltakaa! Ã„lkÃ¤Ã¤ kÃ¤ykÃ¶ muita teitÃ¤, sillÃ¤ ne eksyttÃ¤vÃ¤t teidÃ¤t HÃ¤nen tieltÃ¤Ã¤n! TÃ¤mÃ¤n on HÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt teille, jotta pelkÃ¤isitte Jumalaa.Â»

154. Edelleen olemme Moosekselle antanut PyhÃ¤n kirjoituksen, tÃ¤ydellisen (siunauksen) sille, joka hyvÃ¤Ã¤ tekee, - kaiken selitykseksi, johdatukseksi ja armonlahjaksi, jotta he uskoisivat kohtaavansa Herransa.

155. Ja tÃ¤mÃ¤ (Koraani) on siunattu Kirjoitus, jonka Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤; noudattakaa siis sitÃ¤ ja pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa, jotta osaksenne tulisi laupeus.

156. Ettette sanoisi: Â»PyhÃ¤ kirjoitus on lÃ¤hetetty vain kahdelle kansalle ennen meitÃ¤, ja totisesti olimme liian tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ kÃ¤sittÃ¤Ã¤ksemme senÂ»,

157. tai ettette sanoisi: Â»Jos Kirjoitus olisi lÃ¤hetetty meille, olisimme totisesti tulleet paremmin johdatetuiksi kuin heÂ», niin on nyt osaksenne tullut selvÃ¤ todistus Herraltamme, johdatus ja armonosoitus, ja ken tekee enemmÃ¤n vÃ¤Ã¤rin kuin se, joka vÃ¤Ã¤ristelee Jumalan tunnusmerkit valheeksi ja on penseÃ¤ niitÃ¤ kohtaan. Me rankaisemme niitÃ¤, jotka ovat penseitÃ¤ tunnusmerkkejÃ¤mme kohtaan, mitÃ¤ pahimmalla rangaistuksella, siksi ettÃ¤ he niin tekivÃ¤t.

158. Odottavatko he jotakin muuta kuin sitÃ¤, ettÃ¤ enkelit tulisivat heidÃ¤n luokseen, tai ettÃ¤ Herrasi tulisi tai ettÃ¤ joku Herrasi tunnusmerkeistÃ¤ tulisi? SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin joku Herrasi tunnusmerkeistÃ¤ tulee julki, ei usko ole hyÃ¶dyttÃ¤vÃ¤ sitÃ¤ sielua, joka ei ennen ole uskonut tai mitÃ¤Ã¤n tehnyt uskonsa hyvÃ¤ksi. Sano: Â»Odottakaa! Mekin totisesti odotamme.Â»

159. Niiden kanssa, jotka ovat hajoittaneet uskontonsa ja muodostaneet lahkoja, ei sinulla (Muhammed) totisesti ole mitÃ¤Ã¤n tekemistÃ¤. HeidÃ¤n asiansa kuuluu vain Jumalalle; kerran on HÃ¤n julistava heille heidÃ¤n tekonsa.

160. Se, joka tekee hyvÃ¤n tyÃ¶n, saa kymmenkertaisesti takaisin. Ja se, joka tekee pahan teon, palkitaan ainoastaan sen mukaan, heidÃ¤n kÃ¤rsimÃ¤ttÃ¤nsÃ¤ mitÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

161. Sano: Â»Minut on Herrani totisesti johdattanut oikealle tielle, uskoon, joka pysyy, Aabrahamin oppiin, hÃ¤nen, joka oli hurskas (haanif) eikÃ¤ monijumalainen.Â»

162. Sano: Â»Minun rukoukseni ja hartauteni, minun elÃ¤mÃ¤ni ja kuolemani kuuluvat Jumalalle, koko maailman Herralle;

163. HÃ¤nellÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n vertaista. TÃ¤mÃ¤ on minulle mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, ja minÃ¤ olen ensimmÃ¤inen Jumalan alamaisista.Â»

164. Sano: Â»Toivoisinko itselleni ketÃ¤Ã¤n muuta Herrakseni kuin Jumalan, kaiken olevaisen valtiaan? Jokainen sielu tekee kaikki vain omaan tiliinsÃ¤, kukaan ei kanna vierasta kuormaa. SenjÃ¤lkeen palaatte te Herranne luo, ja HÃ¤n on puhuva teille siitÃ¤, mistÃ¤ olitte erimielisiÃ¤.

165. HÃ¤n se on asettanut teidÃ¤t sijaisiksi maan pÃ¤Ã¤lle ja kohottanut jotkut teistÃ¤ useita asteita toisten ylÃ¤puolelle koetellakseen teitÃ¤ sen suhteen, mitÃ¤ on teille antanut. Sinun Herrasi on totisesti nopea rankaisemaan, mutta HÃ¤n on totisesti

myÃ¶s anteeksiantava ja laupias.